

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Co/127/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8110205844
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8110205844.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov JUDr. Martina Fiľakovského a JUDr. Anny Kovaľovej v právnej veci žalobcu I. K., nar. XX.XX.XXXX, bývajúceho v G., na ul. J. XXXX/X, právne zastúpeného JUDr. Dušanom Remetom, advokátom, so sídlom v Prešove, na ul. Masarykovej 2, proti žalovanému Mgr. G. D., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcemu v B., na ul. C. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Generali Poist'ovňa, a.s., so sídlom v Bratislave, na Lamačskej ceste 3/A, právne zastúpeného Pavlom Horovčák, advokátom, so sídlom v Košiciach, na ul. Hroncovej 3, o zaplatenie 5.055,89 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 23.01.2015 č.k. 10C/109/2010 - 263 takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanému sa ich náhrada nepriznáva.

Vedľajšiemu účastníkovi sa priznáva náhrada trov odvolacieho konania pozostávajúca z trov právneho zastúpenia vo výške 320,57 Eur a žalobca je povinný ju zaplatiť Pavlovi Horovčákovi, advokátovi, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Prvostupňový súd napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a účastníkom náhradu trov konania nepriznal. Žalobcovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 303 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 2.447,79 Eur.

Vykonaným dokazovaním mal za preukázanú skutočnosť, podľa ktorej žalobca na základe kúpnej zmluvy zo dňa 26.11.2008 nadobudol osobné motorového vozidla zn. VW Passat za kúpnu cenu 490.000 Sk (16.265,02 Eur). Za účelom zabezpečenia finančných prostriedkov na nákup motorového vozidla uzavrel zmluvu o spotrebnom úvere, pričom výška spotrebného úveru predstavovala sumu 12.198,77 Eur. Časť kúpnej ceny v sume 4.066,25 Eur uhradil vopred. Poplatok za uzavretie zmluvy činil 66,39 Eur. V ten istý deň 26.11.2008 uzavrel žalobca aj zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva. Touto zmluvou sa zabezpečilo splatenie pohľadávky spoločnosti ČSOB leasing, a.s. tak, že vlastnícke právo k motorovému vozidlu sa previedlo na túto spoločnosť. Zmluvou o výpožičke bola daná žalobcovi možnosť užívať predmetné motorové vozidlo zvyčajným spôsobom. Pri dopravnej nehode dňa 30.01.2009 spôsobenej žalovaným došlo k totálnej škode na motorovom vozidle riadenom žalobcom. Škodová udalosť bola likvidovaná poisťovňou a v prospech spoločnosti ČSOB leasing, a.s. bola uhradená čiastka 7.981,24 Eur. Zničenie predmetu financovania malo za následok predčasné ukončenie zmluvy o spotrebnom úvere. Po predčasnom ukončení zmluvy celkové nároky spoločnosti ČSOB leasing, a.s. voči žalobcovi dosiahli sumu 12.176,27 Eur. Po započítaní poistného plnenia vo výške 7.981,24 Eur tieto nároky sa znížili na čiastku 4.195,03 Eur, ktorú uhradil žalobca. Ďalšiu čiastku

92,76 Eur zaplatil žalobca za odťah motorového vozidla po dopravnej nehode. Žalobca ďalej uhradil spoločnosti ČSOB leasing, a.s. akontáciu vo výške 4.066,25 Eur a tri splátky po 233,95 Eur. Celkovo tak uhradil čiastku 9.055,89 Eur. Následne havarované motorové vozidlo odpredal za kúpnu cenu 4.000 Eur.

V priebehu konania bola zo strany žalovaného a vedľajšieho účastníka vznesená námietka premlčania. Pre posúdenie tejto námietky bolo potrebné ustáliť či došlo k zmene žaloby v priebehu konania, nakoľko ustálenie okamihu zmeny žaloby je rozhodujúce pre posúdenie dátumu, kedy žalobca uplatnil svoj nárok na súde. Žaloba bola podaná dňa 05.03.2010, pričom žalobca v nej uviedol čoho sa domáha a opísal rozhodujúce skutočnosti, z ktorých svoj nárok odvádzal. Žalobou uplatnený nárok mal predstavovať rozdiel medzi zaplatenou akontáciou, splátkami a finančným nedoplatkom zo zmluvy so spoločnosťou ČSOB leasing, a.s. a kúpnu cenu havarovaného auta. O takto špecifikovanom nároku sa konalo a až na pojednávaní dňa 06.03.2013 žalobca uviedol úplne iné skutkové okolnosti, od ktorých odvádzal žalobou uplatnený nárok. Až vtedy žiadal ním uplatnenú finančnú sumu priznať ako rozdiel medzi hodnotou vozidla, ktorá činila 11.077,55 Eur a sumou 4.000 Eur, získanou za odpredaj havarovaného vozidla. Tento procesný úkon žalobcu sa považoval za zmenu žaloby, o ktorej bolo potrebné rozhodnúť podľa ustanovenia § 95 O.s.p. Tento záver nepochybne vyplýva z uznesenia Krajského súdu v Prešove, ktorým je konajúci súd viazaný. Súdu prvého stupňa bolo uložené pripustiť zmenu žaloby a opätovne o zmenenej žalobe rozhodnúť, nakoľko základný predpoklad pre nepripustenie zmeny žaloby vyplývajúci z ustanovenia § 95 ods. 2 veta prvá O.s.p. splnený nebol. Z uvedeného dôvodu preto došlo k pripusteniu zmeny žaloby uznesením zo dňa 30.05.2014.

Pokiaľ sa týka otázky posúdenia skutočnosti, či došlo k zmene žaloby, tu súd prvého stupňa poukázal nielen na záväzný právny názor odvolacieho súdu, ale aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR vydané vo veci sp. zn. 1M ObdoV 19/2007, z ktorého nepochybne vyplýva, že za zmenu návrhu treba považovať aj to, ak žalobca z nezmeneného skutkového základu požaduje viac alebo iné plnenie, prípadne rovnaké plnenie, ale na základe iného skutkového základu. Toto rozlíšenie má svoj význam, pretože zmena žaloby je možná len so súhlasom súdu a súd o nej rozhoduje uznesením.

Čo sa týka tvrdenia žalobcu v podaní zo dňa 17.10.2014, podľa ktorého za zmenu žaloby je potrebné považovať už vyjadrenie žalobcu k odporu zo dňa 17.06.2010, s týmto sa stotožniť nedá. V tomto vyjadrení k podanému odporu bolo v závere iba spomenuté, že v rozhodnutí o priestupku sa výška škody určila sumou 13.692,52 Eur a aj po odčítaní hodnoty plnenia poisťovne by rozdiel predstavoval 5.711,28 Eur, a teda žalobcom uplatnená výška škody je nanajvyšš reálna. Samotné takéto konštatovanie alebo spomenutie týchto skutočností vo vyjadrení k odporu v žiadnom prípade nespĺňa náležitosti zmeny žaloby, ku ktorej reálne došlo až prednesom zo strany žalobcu na pojednávaní. Len spomenutie týchto skutočností v jednom z vyjadrení vo veci nemožno považovať za uvedenie iných skutočností, od ktorých sa odvádzal žalobou uplatnený nárok.

V zmysle ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka, premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz, teda keď vznikla možnosť podať žalobu. Tento okamih je daný objektívne a nezávisle na subjektívnej okolnosti, teda či oprávnený vedel alebo nevedel o svojom práve. V prípade žaloby o náhradu škody je ustanovená kombinovaná premlčacia doba, a to subjektívna a objektívna. Začiatok subjektívnej i objektívnej premlčacej doby je stanovený odlišne, na seba nezávisle, a ich plynutie a skončenie je tiež nezávislé s tým, že subjektívna premlčacia doba môže plynúť iba v rámci objektívnej premlčacej doby, ktorú prekročiť nemôže. Pri začatí plynutia subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci subjektívny prvok, ktorý pozostáva z dvoch zložiek, a to kedy sa poškodený dozvedel o škode určitého druhu do tej miery, aby mohol svoj nárok vyčíslieť v žalobe a kedy sa poškodený o škode dozvedel z pohľadu toho, kto za škodu zodpovedá. O tom, kto za škodu zodpovedá, sa žalobca dozvedel hneď pri samotnej dopravnej nehode, t.j. dňa 30.01.2009. O ustálení vzniknutej škody sa mohol objektívne po prvý krát dozvedieť dňom nasledujúcim po uzavretí kúpnej zmluvy, ktorou odpredal zvyšky havarovaného motorového vozidla, teda dňa 02.04.2009. Subjektívna premlčacia doba preto začala plynúť dňa 03.04.2009 a uplynula dňa 03.04.2011. Objektívna premlčacia doba, ktorá ohraničuje plynutie subjektívnej premlčacej doby, začala plynúť dňa 30.01.2009 a uplynula 30.01.2012. V danom prípade škoda nebola spôsobená úmyselne. K uplatneniu žalobcom požadovaného nároku došlo dňa 06.03.2013, teda po márnom uplynutí tak dvojročnej subjektívnej ako aj trojročnej objektívnej premlčacej doby. Z týchto dôvodov sa vznesená námietka premlčania považovala za dôvodnú, v dôsledku čoho bola žaloba žalobcu zamietnutá.

Vo vzťahu k požiadavke žalobcu, aby súd neprihliadal na námietku premlčania, nakoľko jej uplatnenie je výrazom zneužitia práva na úkor účastníka, ktorý márne uplynutie premlčacej doby nezavinil, súd prvého stupňa dodal, že v danom prípade nebolo zistené konanie žalovaného, ktorý by uplatnením tejto námietky zneužil svoje právo, a to v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaný žiadnym spôsobom nepostupoval tak, aby jeho správanie bolo v rozpore s dobrými mravmi v zmysle ustanovenia § 3 Občianskeho zákonníka, pričom samotná skutočnosť že k dopravnej nehode došlo zavinením žalovaného, nemá žiadny súvis so vznesením námietky premlčania a namietané odročovanie pojednávani z dôvodu nedoručenia zásielky žalovanému taktiež nemá žiadnu súvislosť s procesným návrhom žalobcu, ktorým žiadal zmeniť žalobu. Táto požiadavka žalobcu bola vyhodnotená ako nedôvodná a s vecou nesúvisela. Iniciatíva týkajúca sa zmeny žaloby bola daná výlučne podaním žalobcu, ktorý zrejme týmto procesným úkonom reagoval na závery odvolacieho súdu vyslovené v zrušujúcom uznesení zo dňa 25.10.2012.

Výroky o trovách konania medzi účastníkmi konania a medzi žalobcom a vedľajším účastníkom boli odôvodnené ustanovením § 142 ods. 3 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Navrhol rozsudok zmeniť tak, aby jeho žalobe bolo vyhovené. Pre prípad potvrdenia rozsudku navrhol vo veci pripustiť dovolanie na posúdenie troch otázok zásadného významu, a to či je možné považovať za zmenu žaloby uvedenie takých skutkových okolností v priebehu konania, ktoré už boli uvádzané v podanej žalobe, prípadne v ďalších písomných podaniach žalobcu a ktoré žalobca preukázal listinnými dôkazmi priloženými k žalobe, aký vplyv má na plynutie premlčacej doby podanie, ktorým žalobca len bližšie špecifikuje ním uplatnený nárok na náhradu škody a či je možné považovať námietku premlčania vznesenú žalovaným, resp. vedľajším účastníkom konania za úkon, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi, ak jeho cieľom je zjavne poškodiť žalobcu tým, že mu nebude poskytnuté žiadne odškodnenie zo žiadneho právneho titulu v prípade dopravnej nehody na vozidle, ktoré užíva a ktoré nadobudol na základe tzv. „autoúveru“. Ako dôvod uviedol, že v priebehu súdneho konania opakovane preukázal uplatnený nárok, ktorý vo svojich písomných podaniach od začiatku konania a neskôr v prednese na pojednávaní dňa 06.03.2013 iba bližšie špecifikoval bez toho, aby sa ho domáhal na podklade zásadne odlišných skutkových okolností. Žalobca sa svojou žalobou od počiatku domáhal náhrady škody, základ a výšku ktorej sústavne odvodzoval od spôsobenia dopravnej nehody žalovaným. Iba pri dispozícii s touto skutkovou okolnosťou by mohlo dôjsť v prebiehajúcom súdnom konaní k zmene žaloby v takom zmysle, ako to vyhodnotil prvostupňový súd po zohľadnení argumentácie vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, a to že žalobca sa v súdnom konaní domáha svojho nároku odo dňa 06.03.2013 na podklade iných skutkových okolností. Po náležitom vyhodnotení týchto okolností má žalobca nepochybne za to, že ak by prvostupňový súd v súlade so znením ustanovenia § 41 ods. 2 O.s.p. vyhodnotil písomné vyjadrenia a ústne prednesy v priebehu konania, najmä vyjadrenie žalobcu k odporu zo dňa 17.06.2010 podľa ich obsahu, nedospel by k nesprávnemu právnemu záveru o tom, že žalobca až svojim prednesom na pojednávaní dňa 06.03.2013 zásadným spôsobom zmenil skutkové okolnosti, na podklade ktorých sa domáha náhrady škody voči žalovanému. Rozhodnutím a postupom prvostupňového súdu bolo porušené právo žalobcu na súdnu ochranu a rovnako mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Ak mal konajúci súd už od začiatku konania nejasnosť v tom, čo je predmetom konania a na základe akých skutkových okolností sa plnenia žalobca domáha, mal žalobcu vyzvať na odstránenie väd žaloby. Účinky uplatnenia nároku pritom ostali zachované a nastali podaním žaloby. Odňatie možnosti konať pred súdom v spojení s porušením práva na súdnu ochranu vidí žalobca predovšetkým v tom, že prvostupňový súd napriek výslovnému nesúhlasu a právnej argumentácii žalobcu o tom, že sa od začiatku domáha svojho nároku na náhradu škody na základe jedinej skutkovej okolnosti, nesprávne vyhodnotil jeho prednes na pojednávaní dňa 06.03.2013 ako zmenu žaloby a túto následne ako premlčanú zamietol. Rozhodnutím bol nastolený právny a skutkový stav, v zmysle ktorého žalobca v súčasnosti nemá k dispozícii ani osobné motorové vozidlo, ktoré bolo dopravnou nehodou zničené a nemá k dispozícii ani peňažné prostriedky, ktoré za účelom nadobudnutia vlastníctva k tomuto vozidlu reálne vynaložil. Je však nepochybné, že samotný žalovaný v príčinnej súvislosti s porušením jeho právnej povinnosti spôsobil žalobcovi škodu v majetkovej sfére vo forme úbytku majetkových hodnôt, pričom výška tejto majetkovej ujmy bola v konaní riadne preukázaná a zdokladovaná. Žalobca vynaložil na nadobudnutie a udržanie dispozície vozidla náklady vo výške 5.055,89 Eur (akontácia vo výške 4.066,25 Eur + tri mesačné splátky po 233,95 Eur + finančné vyrovnanie pre ČSOB leasing, a.s. v sume 4.195,03 Eur + 92,76 Eur za odtiahnutie vozidla - 4.000 Eur za odpredaj vraku), ktoré nemá doposiaľ nahradené a

žalobca pre dopravnú nehodu nezískal ani hodnotu vo výške minimálne 7.077,55 Eur, ktorej v zmysle naplnenia princípu legitímnych očakávaní zodpovedala všeobecná hodnota vozidla pred vznikom škody vo výške 11.077,55 Eur (určená poisťovňou likvidujúcou poistnú udalosť) po odpočítaní výťažku z predaja vraku vozidla v sume 4.000 Eur. Pokiaľ ide o vznesenú námietku premlčania v danej veci, táto je v rozpore s dobrými mravmi. Rozpor s dobrými mravmi spočíva jednak v okolnostiach, za ktorých došlo k dopravnej nehode zavinenej žalovaným a tiež v samotnom postupe žalovaného, ktorý je právnik a v súčasnosti dokonca sudca prvostupňového súdu a pre ktorého neúčast' na pojednávaniach a nepreberanie zásielok dochádzalo k neodôvodneným prietahom v konaní, ako aj pre postup samotného vedľajšieho účastníka, resp. jeho právneho zástupcu, ktorý si niekoľkokrát nesplnil povinnosť uloženú súdom. Účelom vznesenej námietky je zjavne dosiahnuť neodškodnenie žalobcu.

Vo vzťahu k trovám konania žalobca poukázal, že pri rozhodovaní o nich sa malo vychádzať z ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p. Žalobca sa domáhal náhrady škody a v súdnom konaní vystupoval ako fyzická osoba nepodnikateľ. Napadnuté rozhodnutie nezohľadňuje pomery účastníkov konania a skutočnosť, že žalobca je fyzickou osobou, ktorá predovšetkým v dôsledku dopravnej nehody prišla o jediný zdroj príjmu, keď nedisponuje ani motorovým vozidlom ani žiadnou náhradou, nakoľko žalobca vykonával činnosť taxikára a toto bol hlavný dôvod jeho vynúteného odchodu do zahraničia. Na druhej strane, vedľajší účastník je obchodnou spoločnosťou s vysokým obratom a vysokými príjmami. Rozhodnutie o trovách konania sa dotýka postavenia vedľajšieho účastníka iba okrajovo, na rozdiel od postavenia žalobcu, pre ktorého má takéto rozhodnutie likvidačné následky. Vedľajší účastník si navyše zvolil advokáta so sídlom v Košiciach napriek tomu, že súdne konanie od začiatku prebieha na Okresnom súde Prešov. O skutočnosti, že vedľajší účastník pôsobí aj v obvode Okresného súdu Prešov a z tohto dôvodu pre neho nemohlo byť náročné zvoliť si advokáta so sídlom v Prešove, svedčí tiež to, že vedľajší účastník má v meste Prešov celkovo 4 pobočky. Zároveň zamestnáva niekoľko zamestnancov na pozícii právnik, ktorí sa v iných konaniach zúčastňujú pojednávanií za poisťovňu, a preto nebol v podstate daný dôvod na voľbu právneho zástupcu z radov advokátov. Rovnako vedľajší účastník nebude prípadným rozhodnutím o nepriznaní náhrady trov konania nijako zásadne dotknutý v jeho postavení a v majetkovej sfére.

Vedľajší účastník navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Odvolací súd v zmysle zásad ustanovenia § 212 O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvostupňovým súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

V danom prípade, ako to vyplýva z obsahu spisu, žalobca svoj nárok na náhradu škody vo výške 5.055,89 Eur síce odvodzoval od dopravnej nehody zo dňa 30.01.2009 zavinenej žalovaným, avšak skutkový základ tohto nároku, z ktorého pôvodne vychádzal v priebehu konania zásadne zmenil. V pôvodnej žalobe žalobcom požadovaná suma 5.055,89 Eur mala predstavovať rozdiel medzi reálne vynaloženými nákladmi na zabezpečenie vozidla žalobcom v sume 9.055,89 Eur a sumou 4.000 Eur získanou žalobcom za odpredaj vraku vozidla. Čiastka 9.055,89 Eur mala pozostávať z akontácie zaplatenej vo výške 4.066,25 Eur, z troch splátok vo výške po 233,95 Eur, z úhrady finančného nedoplatku vo výške 4.195,03 Eur a zo sumy 92,76 Eur, zaplatenej za odťah motorového vozidla. Z týchto sú len náklady za odťah vozidla v priamej príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou. Suma 92,76 Eur s príslušným úrokom z omeškania už žalobcovi právoplatne priznaná bola na základe rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 06.03.2013 č.k. 10C/109/2010-171. Povinnosť zaplatiť časť kúpnej ceny vo výške 4.066,25 Eur, tri mesačné splátky vo výške po 233,95 Eur a finančný nedoplatok vo výške 4.195,03 Eur boli založené na zmluvnom základe opierajúcom sa o kúpnu zmluvu, zmluvu o spotrebnom úvere a zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva. Povinnosti vyplývajúce z týchto zmlúv by si žalobca musel splniť bez ohľadu na to, či k dopravnej nehode došlo alebo nie. Navyše k úhrade sumy 4.066,25 Eur a troch splátok vo výške po 233,95 Eur došlo ešte pred dopravnou nehodou, a preto pri týchto čiastkach abscentuje akákoľvek príčinná súvislosť medzi vznikom škody a protiprávnym úkonom. Príčinná

súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou je prítom základným predpokladom vzniku občianskoprávnej zodpovednosti za škodu podľa ustanovenia § 420 Občianskeho zákonníka.

Za zmenu žaloby nemožno označiť vyjadrenie žalobcu k odporu zo dňa 17.06.2010 poukazujúce na skutočnosť, podľa ktorej v rozhodnutí o priestupku výška škody bola určená na sumu 13.692,52 Eur, pričom aj po odrátaní hodnoty poistného plnenia v sume 7.981,24 Eur rozdiel v sume 5.711,28 Eur by presahoval žalobou uplatňovaný nárok. Žalobca teda v tomto podaní len porovnal výšku ním požadovaného nároku s nárokom, na aký mu mohol vzniknúť nárok opierajúci sa o iný skutkový základ. V závere tohto podania žalobca v celom rozsahu zotrval na pôvodnej žalobe. Vyjadrenie zo dňa 17.06.2010 tak nemohlo za žiadnych okolností predstavovať zmenu žaloby.

Až podaním zo dňa 25.01.2013 (č.l. 153 spisu) sa žalobca rovnako ako v pôvodnej žalobe domáhal zaplata sumy 5.055,89 Eur, avšak na inom skutkovom základe. V tomto podaní škoda na motorovom vozidle bola vypočítaná ako rozdiel ceny motorového vozidla pred dopravnom nehodou stanovenej na sumu 11.077,55 Eur a čiastkou 4.000 Eur, tvoriacou hodnotu zvyškov poškodeného vozidla. Zo škody vzniknutej v reálnej výške 7.077,55 Eur si žalobca uplatnil len sumu 5.055,89 Eur, teda čiastku uvedenú v pôvodnej žalobe. Porovnávajúc znenie skutkového základu uvedeného v pôvodnej žalobe a skutkového základu uvedeného v podaní žalobcu zo dňa 25.01.2013 jednoznačne možno konštatovať, že ide o úplne rozdielny skutkový dej, z ktorého sa uplatňovaný nárok odvodzuje. Táto zásadná zmena pôvodne tvrdeného skutkového stavu si vyžadovala rozhodnutie o pripustení či nepripustení zmeny žaloby podľa ustanovenia § 95 O.s.p. Za zmenu žaloby treba považovať aj procesný úkon, ktorým žalobca, hoci požaduje rovnaké plnenie, tak následne robí na základe iných skutočností než tých, ktoré uviedol v žalobe. Zmena žaloby bola následne pripustená uznesením zo dňa 30.05.2014 č.k. 10C/109/2010-215.

Vo veci sa správne posúdila i žalovaným a vedľajším účastníkom vznesená námietka premlčania. V čase, kedy podanie obsahujúce zmenu žaloby došlo súdu, už uplynula tak subjektívna dvojiročná (§ 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka) ako aj objektívna trojiročná (§ 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka) premlčacia doba. Predmetom konania nebol nárok na náhradu škody spôsobenej na zdraví a žalobca ničím nepreukázal, aby škoda na motorovom vozidle žalobcu pri dopravnej nehode dňa 30.01.2009 bola žalovaným spôsobená úmyselne. Za takejto situácie na uplatnený nárok sa nemôže vzťahovať desaťročná objektívna premlčacia doba. Občiansky zákonník v ustanovení § 106 ods. 2 pre plynutie desaťročnej objektívnej premlčacej doby vyžaduje zavinenie vo forme úmyslu.

Vo veci sa nedá stotožniť s argumentáciou o nemožnosti priznania náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi. Vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, čo je zrejmé z ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p. Vstupom do konania mu vznikajú i práva a povinnosti súvisiace s náhradou trov konania upravenou v ustanovení § 142 a nasl. O.s.p. To znamená, že v prípade úspechu v spore mu môže byť priznaná náhrada trov konania a v prípade neúspechu môže byť zase zaviazaný na náhradu trov konania.

V prejednávanej veci žalobca bol v konaní úspešný len v nepatrnej časti, a preto pri rozhodovaní o trovách sa muselo vychádzať z ustanovenia § 142 ods. 3 O.s.p., podľa ktorého, aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti. Preto s prihliadnutím na výsledok sporu je žalobca povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na strane úspešného žalovaného trovy konania.

Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 24 a nasl. umožňuje každému účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí. Týmto zástupcom môže byť i advokát. Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach pritom nevylučuje, aby účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom sa nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. Náklady s tým spojené sú vždy potrebné. Vyššie uvedené sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom. Právo každého na právnu pomoc v konaní pred súdmi je prítom základným ústavným právom upraveným v čl. 47 Ústavy Slovenskej republiky. Právnu pomoc advokáti poskytujú za odmenu, a preto je namieste, aby v prípade, ak vzniknú zákonné predpoklady pre priznanie náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi, táto náhrada trov konania vedľajšiemu účastníkovi aj priznaná bola. V opačnom prípade by ústavné právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc pôsobilo odradzujúco, nakoľko všetky trovy s tým spojené by musel znášať zo svojich prostriedkov. Zo žiadnych zákonných ustanovení pre

vedľajšieho účastníka nevyplýva ani povinnosť zvoliť si za advokáta osobu sídliacu v obvode Okresného súdu Prešov.

Čo sa týka možnosti aplikácie ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p., pri rozhodovaní o trovách konania táto nie je daná. Bol to práve žalobca, ktorý sa rozhodol pre podanie žaloby opierajúcej sa o určitý skutkový základ a rovnako bol to tento účastník, ktorý svoju žalobu v priebehu konania zmenil. Taktiež skutočnosť, podľa ktorej vedľajší účastník je spoločnosťou s vysokým obratom a vysokými príjmami nie je dôvodom umožňujúcim nepriznanie náhrady trov konania. Dôvody hodné osobitného zreteľa umožňujúce nepriznanie náhrady trov konania sa síce môžu dotýkať aj sociálnych aspektov, avšak povinný účastník musí preukázať, že náhradu trov nemôže uhradiť z dôvodov, ktoré sám nezavinil alebo môže ich uhradiť len s veľkými ťažkosťami. Žalobca svoje tvrdenie o likvidačných následkoch rozhodnutia o trovách konania ničím nepreukázal, čím si nesplnil svoju procesnú dôkaznú povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 120 ods. 1 veta prvá O.s.p., podľa ktorého, účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

S prihliadnutím na vyššie uvedené odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O.s.p. rozsudok ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ustanovenia § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p. a z tohto titulu úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 320,57 Eur. Tieto trovy pozostávajú z odmeny právneho zástupcu vedľajšieho účastníka za spísanie vyjadrenia k odvolaniu vo výške 170,97 Eur, z odmeny právneho zástupcu vedľajšieho účastníka za účasť na verejnom vyhlásení rozsudku dňa 28.09.2015 vo výške 85,49 Eur, z režijného paušálu za dva úkony právnej služby vykonané v r. 2015 vo výške po 8,39 Eur za úkon, z cestovných výdavkov v sume 19,37 Eur a z náhrady za stratu času v čiastke 27,96 Eur. Čo sa týka žalovaného, tomuto účastníkovi trovy odvolacieho konania priznané byť nemohli, nakoľko v súvislosti s odvolacím konaním mu žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.